

Te grupy wierzycieli zasługują na ochronę, jednak podstawowym jej środkiem mogłoby być prawo żądania odpowiedniego zabezpieczenia od spółki zależnej, ewentualnie stosownego *letter of comfort* od spółki dominującej, w postaci poręczenia lub przystąpienia do długu. Wykonanie tego uprawnienia powinno być uzależnione w czasie. Można także rozważyć, w wypadku niewypłacalności spółki i braku zaspokojenia z masy upadłości, przyznanie wierzycielom szczególnej ochrony w postaci roszczenia odszkodowawczego wobec spółki dominującej, a posiłkowo — jej członków zarządu.

Kwestie związane z ochroną interesów pracowników spółki zależnej powinny być moim zdaniem uregulowane w całości w kodeksie pracy. Do podstawowych zagadnień należy tu m.in. możliwość traktowania w określonych sytuacjach spółki dominującej jako pracodawcy w stosunku do pracownika zatrudnionego w spółce zależnej.

Na marginesie wypada dodać, że celowe wydaje się rozważenie wprowadzenia regulacji koncernu w prawie upadłościowym, co jednak nie leży w ścisłym obszarze prawa spółek.

3.2.2.4. Pozostałe zagadnienia

Ze względu na fakt, że w dzisiejszych realiach gospodarczych dominują struktury koncernowe transgraniczne, należy rozważyć potrzebę poszerzenia regulacji na prawo prywatne międzynarodowe.

Z uwagi na to, że przedmiotem przyszłej regulacji będzie zjawisko, które realnie funkcjonuje, wydaje się konieczne wprowadzenie odpowiednich przepisów przejściowych, zwłaszcza w zakresie środków ochrony.

Wprowadzenie nowego prawa koncernowego spowoduje, że stosowanie niektórych przepisów kodeksu spółek handlowych w stosunkach między spółkami należącymi do koncernu będzie nieuzasadnione (np. art. 355 § 3, art. 375¹).

Przedstawione propozycje, które częściowo zostały oparte na raporcie Forum Europaeum, należy traktować wyłącznie jako przyczynek do dalszej dyskusji. Opracowanie dobrego prawa koncernowego wymaga rozwiązania wielu skomplikowanych problemów, które wyżej nie zostały poruszone. Nie jest to możliwe bez przeprowadzenia szczegółowych badań prawnoporównawczych oraz poznania postulatów praktyki gospodarczej — nie tylko podmiotów dominujących, ale także podmiotów zależnych i innych grup, których interesy są zagrożone.